

GUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

16. søndag i treenighetstiden

Kvitåvatn Fjellstoge 8. september 2013

2 Mosebok 16, 11 - 18

PREKEN

MURR! MURR! MYTTERI! MYTTERI!

Alle roper til Moses som står foran:

Murr! Murr! Murr! Mytteri! Mytteri! Mytteri!

Det ropes fire ganger, sterkere og sterkere. Siste gangen reiser alle seg. Etterfølges av dyster og tung musikk.

Moses: Nå har vi gått i dagevis. Vi har nesten ikke mat igjen, og vi begynner å bli sultne. Folk klager og krever mat. Men skal jeg gjøre? Jeg har jo ikke noe mat å gi dem.

Musikken skifter til lysere stemning.

Moses: Det var fantastisk da vannet delte seg! Vi slapp vekk fra slaveriet og undertrykkelsen i Egypt. Gud ledet oss tvers igjennom vannet. Vi ble frie. Det skjedde virkelig! Vi gikk gjennom vannet og gjennom døden!

Musikken skifter tilbake til det dystre og tunge.

Moses: Men nå har det gått seks uker, og vi mangler både mat og vann. Folket spør om det var for å dø vi rømte fra kjøttgrytene i Egypt og ut hit i ørkenen.

Musikken går over i "Morning has broken" mens teksten fra 2 Mos 16,11-18 leses.

Murr! Murr! Murr! Mytteri! Mytteri! Mytteri! Har dere vært med på et mytteri eller et opprør, protest en gang? Vi hadde et på TES etter skoletid i vår. Vilhelm var en som var med på det. Husker du det, Vilhelm! Karine hadde fått baby og Kristin var vikar. Og så var Kristin så streng at opprøret brøt løs med trommer og taktfaste rop: Vi vil ha tilbake Karine! Vi vil ha tilbake Karine! Og opprøret førte frem, men ikke helt som planlagt. Nå er det Espen Kjørven som er sjef og han er enda strengere!

Noen andre som gjorde mytteri var Karius og Baktus. De ropte: Vi vil ha loff! Vi vil ha loff! Loff med sirup på ville de ha. Da koser de seg, men det er jo ikke bra for tennene. Så mytteri og opprør trenger ikke å være så lurte. Selv om det ofte er en viktig måte for vanlige folk å protestere på urettferdighet mot de som har makten.

Israel-folket klaget fordi de ikke hadde noe mat. Det kan jeg egentlig skjønne. Det tror jeg også jeg hadde gjort. Men man klager ikke mindre her i Norge eller andre rike land. Kanskje heller mer. Vi trenger alle å lære takknemlighet. Å huske på alt det gode vi har og får. Det er alltid noe i livet som ikke er bra. Ja, kanskje flere ting som er virkelig ille. Men jeg tror alltid det også er mye å takke for. Å takke Gud for og takke andre mennesker for. Vi kan alltid gå rundt og murre for noe. La oss heller gå rundt å takke.

DEN SOM TAKKER DELER MER

Ikke minst fordi vi en som takker blir så mye flinkere til å dele. Israelittene skulle plukke en omer manna, som det het som lå på bakken og de laget brød av. Det er 3,6 liter, eller to isbokser. Det var mer enn nok til en dag. Når vi tar middag etterpå så tar vi det vi trenger nå. Vi putter ikke i lomma for å ha til neste dag. Vi tar det vi trenger så det blir nok til alle.

Prøver mamma og pappa og lærer dere barna bordskikk av og til? Det handler egentlig om det samme. Takknemlighet og å dele med hverandre. Når vi synger bordvers før og etter, når vi sitter sammen og sender maten rundt mens vi tar litt hver. Det handler om å lære oss takknemlighet og å dele. På kirkekaffen har vi kjeks og av og til sjokolade. Er det OK at noen tar å fyller lommene og gomler i seg halvparten av godsakene? Nei, vi tar litt hver. Så deler vi og alle får.

I verden i dag så er det mange som sulter og kanskje bare får litt mat en gang om dagen. Men det er ikke fordi det er for lite mat i verden. Det er nok mat til alle hver dag. Men vi klarer ikke å dele så alle får. Vi i de rike landene har mer enn vi trenger, ja, faktisk kaster vi masse mat.

Gud har gitt oss jorda så vi skulle ha alt vi trenger til å leve. Han vil at vi skal være takknemlig til han og hverandre over alt vi har fått og dele med hverandre.

Israelsfolket var på flukt. De hadde lite med seg og måtte finne mat på alle de nye stedene de kom. Vi har også en del fattige flyktninger som er kommet til Norge. Og nå som det er valg på hvem som skal bestemme snakkes det blant annet om vi skal hjelpe disse fattige flyktningene eller sende dem hjem igjen. Vi kan ikke hjelpe alle flyktninger og fattige i verden. Men vi kan hjelpe flere enn vi gjør tror jeg. Gud vil at vi skal dele og hjelpe de som har det vanskelig.

MAT TIL MAGEN OG MAT TIL HJERTE

Vet dere hva dette er? En mannablomst kan vi kalle det. Inn i her står det et bibelvers. Det kalles også et mannakorn. Akkurat som manna som lå på bakken hver morgen og som de laget brød av. Når vi spiste brød til frokost i dag så ble vi mett i? Magen. Det er godt å spise seg mett når man er sulten. Da får vi bensin til å løpe, leke, jobbe, vaske og vi holder kroppen frisk og rask. Hvor blir vi mette når vi tar mannakorn fra denne boksen? Vi blir mette i hjertet. Vi får bensin til hjertet. I fra bibelen kan vi få mat til hjertet vårt. Mat som sier at Gud elsker oss, at vi er tilgitt, at han bryr seg om oss og alltid vil være hos oss. Her kan vi få bensin så vi kan få krefter

til å være glad i hverandre, til å si unnskyld, til å være takknemlige, til å dele med hverandre, til å være glade.

For ikke lenge siden vil en gammel dame ha besøk av en prest. Jeg dro til henne. Vi kjent hverandre ikke. Hun var syk og gammel og skulle snart dø. Og nå var hun for første gang blitt redd for å dø. Og når vi hadde pratet litt skjønnte jeg at det som gjorde hun redd var at Gud skulle straffe henne for det gale hun hadde gjort. Det var ikke noe spesielt galt hun visste om eller tenkte på, men hun hadde ikke vært perfekt. Jeg sa til henne at da er vi like. Jeg er heller ikke perfekt. Det er ingen. Og det eneste som gjør at jeg og alle kan møte Gud er at vi er tilgitt. Guds nåde. Og det har han masse av. Tilgivelse. Hun syntes det var vanskelig å forstå. Hun hadde gått en god del i kirken men skjønnte ikke det der helt. Hun skulle prøve å tenke på det jeg hadde sagt. Så merket jeg at hun ble sliten og jeg ba en bønn før jeg gikk. Men jeg derfra urolig for hvordan hun hadde det. Hvilke ord om Gud og hvem han er hadde blitt gitt hjertet hennes som mat i hennes lange liv?

Gud vil at vi skal ha mat til både magen og hjerte. Og han har gitt oss begge deler. Han vil at vi skal ta det i mot, takke for det og dele det. Vi har på weekenden vår snakket mye om misjonsprosjektet vårt i Latvia og litt om det i Vietnam. Mange i disse landene har bare så vidt det de trenger for å leve. Vi har masse. Mange i disse landene har ikke hørt om Guds kjærlighet. Det har vi. Vi vil dele både brød og Guds kjærlighet med dem. Vi vil gjerne være med å dele så de også har mat til både magen og hjerte. Det skal vi stå sammen om i Fjellhamar menighet. At vi vil gå med brød og Guds kjærlighet til våre venner i Latvia og Vietnam.